חיים בלבבות

מיזם הנצחה לכבוד מאה וארבעים שנה לעיר ראשון לציון
לזכר הבנים שנפלו מאז הקמת המושבה ועד ימינו

אלון פרץ

רב סמל ראשון

חיל טכנולוגיה ואחזקה (חיל השימוש)

נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ח באב תשס"ב (06.08.2002)

בן 26 בנופלו

תקופת ילדותו

אלון, בן ציפורה ויצחק, נולד בהרצליה בתאריך ו 'באייר תשל"ו (06.05.1976), אח לעדי וארז.
הוא למד בבית הספר היסודי "בר אילן."

תקופת נעוריו

אלון למד בחטיבת-הביניים בבית-הספר "בן גוריון "בהרצליה. במקביל ללימודיו, היה חניך בתנועת הנוער "בני עקיבא "ואחר-כך מדריך במתנ"ס המקומי.
את לימודיו התיכוניים עשה בפנימייה הטכנית של חיל-החימוש.

תחביביו

אלון אהב מאוד מוזיקה ,בצעירותו ניגן בלהקה וזכה לכינוי "אלביס". הוא כתב קטעי שירה, סיפורים וגם ניהל יומן אישי בתקופות מסוימות.

בשעות הפנאי אהב להשתתף בפעילויות ספורט שונות.

בנוסף, היה אלון אדם דתי, מסורתי, אהב מאוד את הדת ותמיד האמין בבורא עולם, אהב להתפלל וללמוד תורה.

שירותו הצבאי

אלון החל את שירותו הצבאי בגיל שש-עשרה בפנימייה הצבאית ומשם התגייס לצה"ל, ביולי 1994, ליחידת מודיעין - שם עבד כמכונאי רכב כשנתיים. לאחר מכן עבר לבסיס גלילות ולמד חשמלאות ומכונאות רכב. לאחר שלוש שנות שירות החובה המשיך לשירות קבע, ועבר לשרת כמכונאי רכב במחנה ליד עזה. הוא התקדם לתפקיד מפקד ובוחן רכב והועלה לדרגת רס"ר.

אלון היה מורעל צבא, בלשון המעטה – הוא אהב את הצבא ואת שירותו. הוא היה דייקן - תמיד הגיע בזמן ורצה להספיק הרבה ככל האפשר בכל משימה. היה אדם שיודע לעבוד במלוא המרץ, חרוץ מאוד ותמיד שאף שהכול יתפקד על הצד הטוב ביותר. היה בעל מוטיבציה מאוד גבוהה, איש עבודה מוצלח ואחראי מאוד לכל הקורה בסביבתו. עם כל זאת, החיוך ומצב הרוח הטוב לא עזבו אותו לרגע.

חיי הנישואים

בשנת 1996 הכיר אלון את מיכל, וכעבור כשנתיים הם נישאו והקימו בית בראשון לציון. בסוף שנת 1999 נולד בנם מתן, ושנתיים לאחר מכן נולד אחיו נווה. אלון אמנם שירת רחוק, והגיע הביתה פעמיים בשבוע, אך ידע לשלב היטב בין חיי המשפחה לחיי הצבא. הוא היה בעל אוהב ואב מסור מאוד, שנהנה לראות את בני משפחתו מחייכים ומאושרים בחייהם. לרעייתו הקפיד להזכיר מדי פעם כי מאחורי גבר מצליח עומדת אישה תומכת, ולכן היא, מיכל, הסיבה להצלחתו ולהתקדמותו בצבא.

שירותו הצבא – המשך....

אלון תמיד יצא לשטח ראשון. הוא אהב את המשימות הקשות שהוטלו עליו.

משהיה למפקד הקפיד אלון לדאוג קודם כל לחייליו ולצורכיהם, ורק אחר-כך לעצמו. הוא תמיד דאג לחייליו כמו לילדיו, דאג שיהיה לכל אחד מה שצריך ושכולם יהיו מרוצים. בתחילת כל שבוע היה מכנס את כל החיילים לשיחה בנושאי צבא ובנושאים שאינם קשורים לצבא.

סיפרה עליו מיכל, מש"קית ששירתה איתו:
"אדם מדהים, קורן שמחת חיים וטוב לב. מפקד שמתפקד גם כאב, אם וחבר, ומהווה דוגמה אישית לחייליו. עומד לצדם בכל צעד, פורש כנפיים ואוסף אותם תחתיהן בכל עת..."

רס"ר אלון פרץ קיבל תעודת נגד מצטיין שעשה את עבודתו בצורה הטובה ביותר.

יום נפילתו

אלון נהרג בעת מילוי תפקידו בתאריך כ"ח באב תשס"ב (06.08.2002) והוא בן עשרים וששש.
הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בראשון לציון. הותיר אחריו אישה, שני ילדים, הורים ושני אחים.
המוות היה מכה קשה עבור אשתו, ילדיו ומשפחתו.

הספדים:

משפחתו הספידה: "איבדנו אוצר יקר, בעל, בן, חבר, אבא מקסים שהחיוך שלו לא יוצא לאף אחד מהעיניים בן אדם עם לב רחב מאוד. בחור יפה תואר. את אלון נזכור תמיד בדברים הכי טובים שאהב."

אשתו הוסיפה לומר: "תמיד הוא הזכיר לי את המשפט הבא: שהחיוך אף פעם לא יצא לי מהפנים, שתמיד אהיה מאושרת ושמחה ושאשאר צעירה לנצח."

הילדים מתן ונווה

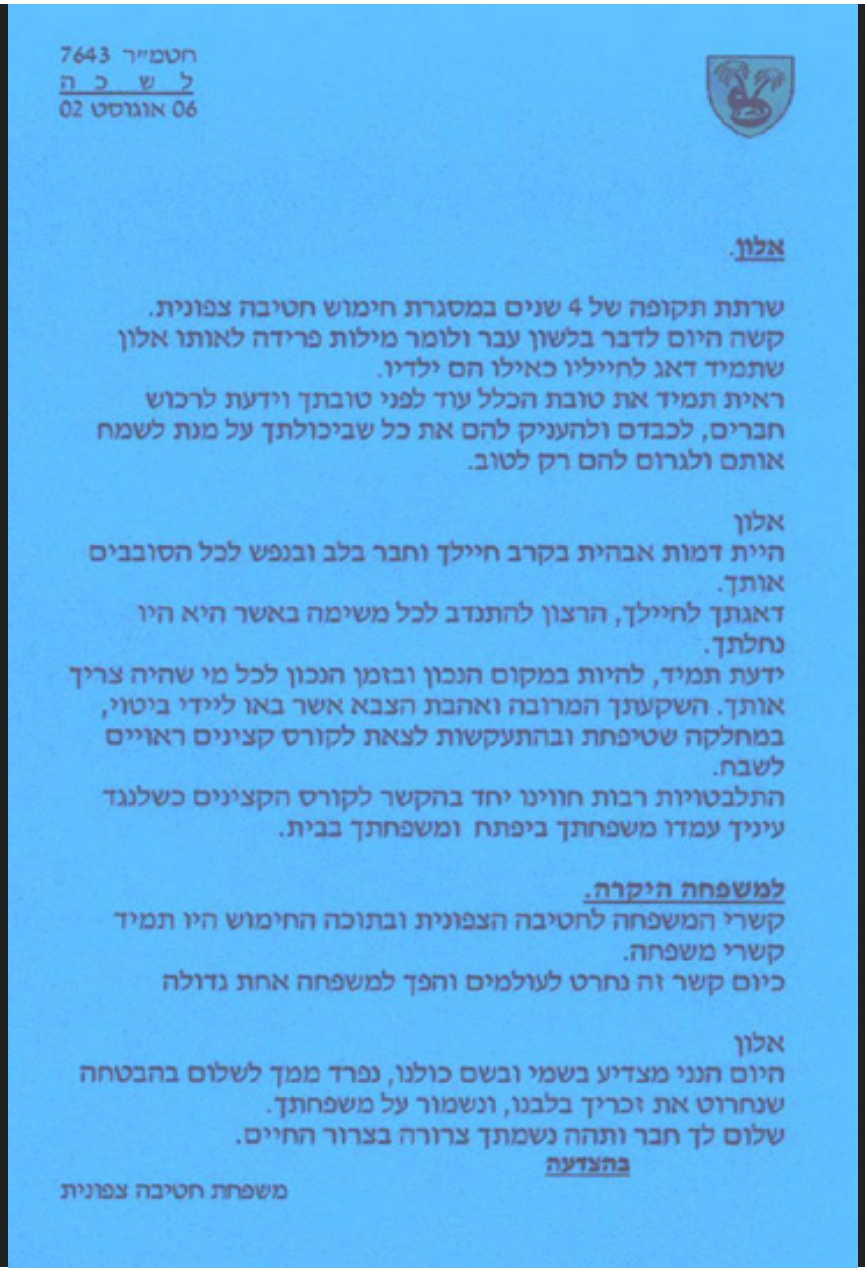

חטמ"ר 7643
ל ש כ ה
06 אוגוסט 02

אלון.

שרתת תקופה של 4 שנים במסגרת חימוש חטיבה צפונית.
קשה היום לדבר בלשון עבר ולומר מילות פרידה לאותו אלון שתמיד דאג לחייליו כאילו הם ילדיו.
ראית תמיד את טובת הכלל עוד לפני טובתך וידעת לרכוש חברים, לכבדם ולהעניק להם את כל שביכולתך על מנת לשמח אותם ולגרום להם רק לטוב.

אלון
היית דמות אבהית בקרב חיילך וחבר בלב ובנפש לכל הסובבים אותך.
דאגתך לחיילך, הרצון להתנדב לכל משימה באשר היא היו נחלתך.
ידעת תמיד, להיות במקום הנכון ובזמן הנכון לכל מי שהיה צריך אותך. השקעתך המרובה ואהבת הצבא אשר באו לידי ביטוי, במחלקה שטיפחת ובהתעקשות לצאת לקורס קצינים ראויים לשבח.
התלבטויות רבות חווינו יחד בהקשר לקורס הקצינים כשלנגד עיניך עמדו משפחתך ביפתח ומשפחתך בבית.

למשפחה היקרה.
קשרי המשפחה לחטיבה הצפונית ובתוכה החימוש היו תמיד קשרי משפחה.
כיום קשר זה נחרט לעולמים והפך למשפחה אחת גדולה

אלון
היום הנני מצדיע בשמי ובשם כולנו, נפרד ממך לשלום בהבטחה שנחרוט את זכריך בלבנו, ונשמור על משפחתך.
שלום לך חבר ותהה נשמתך צרורה בצרור החיים.
בהצדעה
משפחת חטיבה צפונית

ספד מפקדו של אלון:

"קשה לדבר בלשון עבר ולומר מלות פרידה לאותו אלון שתמיד דאג לחייליו כאילו הם ילדיו. ראית תמיד את טובת הכלל עוד לפני טובתך, וידעת לרכוש חברים, לכבדם ולהעניק להם את כל שביכולתך על-מנת לשמח אותם ולגרום להם רק טוב... ידעת תמיד להיות במקום הנכון ובזמן הנכון לכל מי שהיה צריך אותך. השקעתך המרובה ואהבת הצבא, אשר באו לידי ביטוי במחלקה שטיפחת, ראויות לכל שבח..."

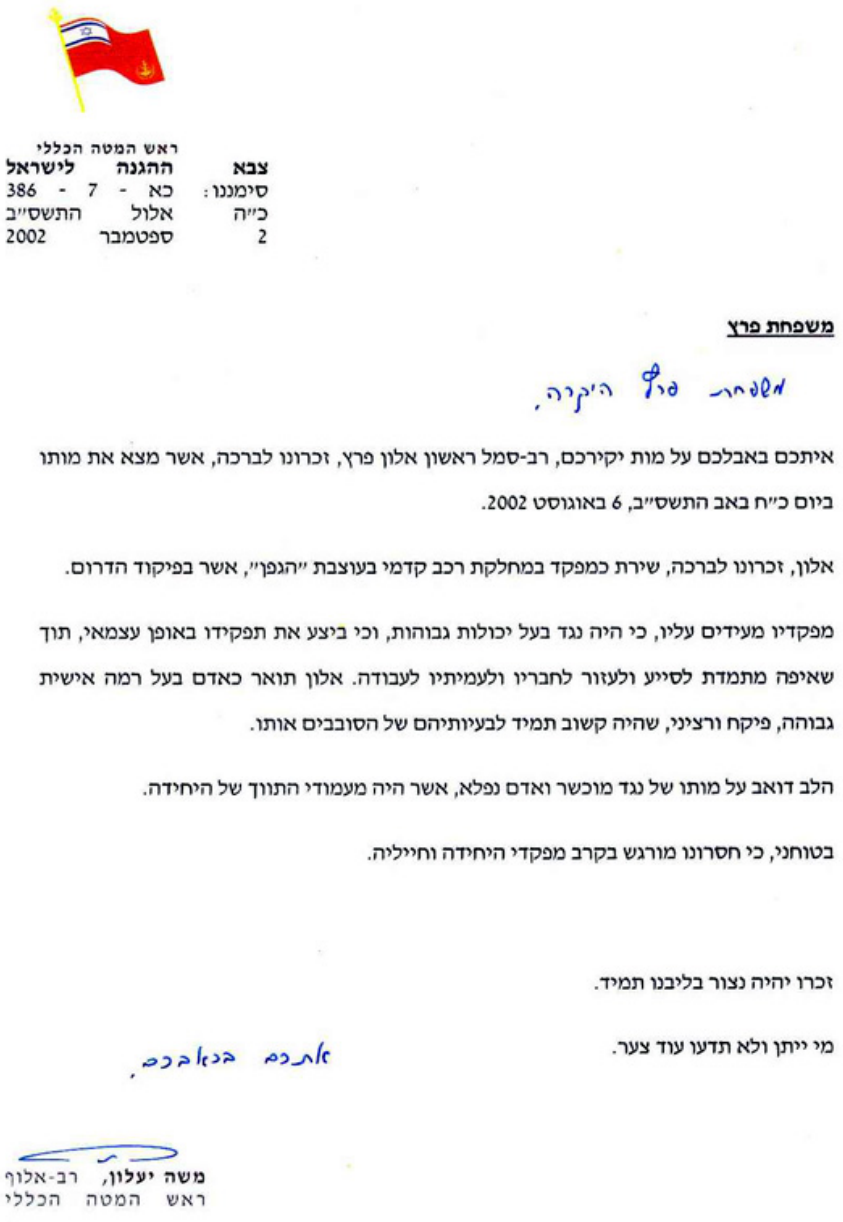

ראש המטה הכללי
צבא ההגנה לישראל
סימננו: כא - 7 - 386
כ"ה אלול התשס"ב
2 ספטמבר 2002

משפחת פרץ

משפחת פרץ היקרה,

איתכם באבלכם על מות יקירכם, רב-סמל ראשון אלון פרץ, זכרונו לברכה, אשר מצא את מותו ביום כ"ח באב התשס"ב, 6 באוגוסט 2002.

אלון, זכרונו לברכה, שירת כמפקד במחלקת רכב קדמי בעוצבת "הגפן", אשר בפיקוד הדרום.

מפקדיו מעידים עליו, כי היה נגד בעל יכולות גבוהות, וכי ביצע את תפקידו באופן עצמאי, תוך שאיפה מתמדת לסייע ולעזור לחבריו ולעמיתיו לעבודה. אלון תואר כאדם בעל רמה אישית גבוהה, פיקח ורציני, שהיה קשוב תמיד לבעיותיהם של הסובבים אותו.

הלב דואב על מותו של נגד מוכשר ואדם נפלא, אשר היה מעמודי התווך של היחידה.

בטוחני, כי חסרונו מורגש בקרב מפקדי היחידה וחייליה.

זכרו יהיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אתכם בכאבכם,

משה יעלון, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

כתב למשפחה הרמטכ"ל, רא"ל משה יעלון: "מפקדיו של אלון מעידים עליו כי היה נגד בעל יכולות גבוהות, וכי ביצע את תפקידו באופן עצמאי, תוך שאיפה מתמדת לסייע ולעזור לחבריו ועמיתיו לעבודה. אלון תואר כאדם בעל רמה אישית גבוהה, פיקח ורציני, שהיה קשוב תמיד לבעיותיהם של הסובבים אותו. הלב דואב על מותו של נגד מוכשר ואדם נפלא, אשר היה מעמודי התווך של היחידה."

יהי זכרו ברוך

בנימה אישית

במהלך עבודת החקר על אלון פרץ ז"ל נחשפנו ולמדנו על דמותו וסיפור חייו. היה מעניין ומעורר מחשבה לקרוא אודותיו ועל אשר היה ועשה. שמחנו לגלות כי למרות אהבתו העזה לצבא, ידע אלון לשלב בין אהבתו זו לבין חיי המשפחה. יהי זכרו ברוך!

אילו עודנו היה בחיים...

היינו לוקחים את אלון ז"ל להיכל התרבות, זאת על מנת שיראה כיצד התקדמה התרבות בראשון לציון. אלון ז"ל אהב מאוד מוזיקה ומוזיקה היא חלק מתרבותנו.

המצגת נערכה על-ידי עידן שביט, אריאל פורוין חוש,
נועם דלאל ופלג שיקלושי מחטיבת הביניים "טביב"
ראשון לציון בשנת תשפ"ב - 2022